

Kassebeholdningen med 5—6 Mill. Kr. Maa jeg med Hensyn til det første Punkt sige, at selvfølgelig hører jeg ikke til Ministeriets Meningsfæller, men det er lige saa sikkert, at jeg ikke i nogen eneste Sag lader min Holdning være afhængig deraf. Hvis der kommer gode og fornuftige Forslag frem fra den højtærede Minister, kan han være forvisset om, at de altid skulle have min Støtte. Det Arbejde, jeg plejer at gøre her i Landstinget, er af saglig Natur, og jeg bekymrer mig aldeles ikke om andet. Den højtærede Minister kan være forvisset om, at naar jeg sætter mig imod Lovforslaget, er det af de Grunde, som ogsaa bleve fremhævede af den sidste ærede Taler, at Lovforslaget i sig selv er en Umulighed, i bestemt og afgjort Strid med netop de Forudsætninger, som den højtærede Minister paabe-raabte sig. Thi det tør jeg sige med fuldkommen Bestemthed, at det er en Vildfarelse, hvori den højtærede Minister befinder sig, naar han talte om, at man altid havde været enig om, og at det altid havde været Forudsætningen, at Statsgælden skulde ikke formindskes, og alt dette. Kort sagt, den højtærede Minister talte først og sidst og paa alle Mellemstadier om Statsgæld og Statsgæld, uagtet der ikke under Statsbrandforsikringslovens Behandling med et eneste Ord er talt om Statsgæld. Det kommer først nu bagefter, fordi der i Statsregnskaberne, i Bøgerne, findes en Konto for denne Pensionsfond osv., hvori der siges, at det er Statsgæld. Man skal jo give den et Navn; ved Bogføring maa man naturligvis lave Debetposter og Kreditposter. Naar man skylder Penge bort, bliver det Gæld, og naar Staten skylder Penge bort, bliver det Statsgæld. Men det er meget forskelligt fra den Statsgæld, for hvilken der er udstedt Statsobligationer i Henhold til derom af Lovgivningsmagten vedtagne Love. — Det, jeg vilde sige om Forudsætningerne, er, at der under Behandlingen af Statsbrandforsikringsloven, saa vidt mig bekendt, ikke i mindste Maade er omtalt noget om hele det Spørgsmaal, som nu her foreligger for os. Den Gang den højtærede Minister forelagde Lovforslaget om en Statsbrandforsikringsfond i Landstinget, udtalte han sig paa den Maade, som er anført i Betænkningen paa første Side. Der talte den højtærede Minister om, at der var 9 Mill. Kr. i Reserve-Pensionsfonden, og Forslaget gaar da ud paa, at de 4 Mill. henlægges til Brandforsikringsfonden, medens 5 Mill. Kr. *indgaa i Kassebeholdningen*“. Nu

vil jeg nok spørge, om der er noget eneste Menneske, som ellers forstaar Dansk, der kan opfatte dette paa anden Maade end: Her er jeg med saa og saa mange Mill. Kr., som jeg afleverer til at gaa ind i Kassebeholdningen? Det er jo aldeles klart. Naar den højtærede Minister siger, at der var ingen, der talte om, at man skulde formindske Statsgælden osv., saa vender han jo Sagen fuldstændig paa Hovedet. Det er ham, der skulde komme og fortælle os: Men, mine Herrer, jeg vil bare sige Dem, at De maa endelig ikke vente, at de 5 Mill. Kr. indgaa alligevel; det siger jeg nok, men det skal De ikke tro; Sagen er den, at Statskassen skylder dem i Forvejen til Reserve-Pensionsfonden, og naar den skylder dem bort og de indtages, saa faar man i Virkeligheden ingen Ting. Det burde den højtærede Minister have sagt til os. Eller ogsaa burde han have sagt: De maa ikke tro, at der er noget, der klinger paa Bunden af Kassen, aldeles ikke; nej, for det er ikke andet end Gæld, Staten har, og den opføres i den indenlandske Statsgæld; det er et Bogføringsspørgsmaal, men hvis Rigsdagen er enig derom, kunne vi naturligvis lave det om til Statsgældsobligationer. Hvem har den Skyldighed at oplyse Rigsdagen om saadanne Forhold undtagen Ministeren, som forelægger et Lovforslag? Skal hvert af Rigsdagens Medlemmer undersøge alle de Muligheder, der kunne være Tale om ved et saadant Lovforslag? Jeg vilde ikke være Rigsdagsmand et Øjeblik, hvis man kunde forlange det af mig. Den Minister, som forelægger et Lovforslag, maa være inde i Forudsætningerne for og Begyndelsen og Enden af Lovforslaget, helt og holdent, og han skal fortælle Rigsdagen, hvad han har at sige derom. Har den højtærede Minister gjort det? Jeg henstiller ganske, om det kan siges. Efter min Mening have vi aldeles ikke haft Anledning til at undersøge det Spørgsmaal. — Den højtærede Minister siger: Det staar i Statsregnskaberne, og der have De alle sammen set det, i alt Fald mange af Dem, Ordføreren har under alle Omstændigheder set det. Ganske vist har jeg været Finanslovdør for mange Gange, men jeg har aldrig kastet et eneste Blik paa Reserve-Pensionsfonden, før jeg nu fik Anledning dertil. Der er dog Grænser for de Detailler, man kan indlade sig paa; det kunde ikke falde mig ind at beskæftige mig med saadanne Enkelt-heder. Og naar selv Ordføreren, som dog skal gaa dybere i Tingene end andre, maa